DWOJE STAJE SIĘ JEDNYM

INFORMATOR DLA NARZECZONYCH
PRAGNĄCYCH ZAWRZEĆ SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA
W SANKTUARIUM MACIERZYŃSTWA NMP
W DZIEKANOWICACH

Opracowanie
PARAFIA MACIERZYŃSTWA NMP W DZIEKANOWICACH

FORMULARZ ZGŁOSZENIOWY

Imię i nazwisko, parafia narzeczonego:

……

……

Imię i nazwisko, parafia narzeczonej:

……

……

Proponowany termin ślubu*:

……

Deklarowana jednostka/miejsce nauk przedmałżeńskich:

……

……

……

***Termin i godzina ślubu staną się obowiązującymi po weryfikacji przez parafię.**

DWOJE STAJE SIĘ JEDNYM

Drodzy narzeczeni! W dniu ślubu podacie sobie dłonie, kapłan zaplecie stułą wasze połączone prawice, wy zaś wypowiecie słowa przysięgi małżeńskiej. Stuła zostanie zdjęta, ręka mężczyzny po jakimś czasie puści rękę kobiety, ale powstanie wewnętrzna jedność łącząca wasze osoby, którą nazywamy węzłem małżeńskim.

Od najdawniejszych czasów podanie prawicy było znakiem zgody. Na złotych kielichach używanych w czasie uczty weselnej znajdowały się wyobrażenia splecionych rąk nowożeńców. „Dextarum coniunctio", czyli złącznie prawicy męża i żony było od zawsze istotnym znakiem węzła małżeńskiego. Ręce stanowią najdoskonalszy organ ciała człowieka w wykonywaniu zewnętrznych prac, szczególnie wyrażają zdolność człowieka do służby, do nawiązania duchowego kontaktu z bliźnimi. W przypadku rąk narzeczonej i narzeczonego, gdy splatają się w jedno przed ołtarzem wyrażają nie tylko fizyczny kontakt, ale przekazanie całego duchowego wymiaru osoby – miłości, wierności, gotowości do ofiary i przebaczenia (por. D. Forstner OSB, *Świat symboliki chrześcijańskiej,* Warszawa 1990 s. 351).

Początek waszej drogi małżeńskiej rozpocznie się od aktu przymierza małżeńskiego przy podanych prawicach mężczyzny i kobiety. Tak było również na ślubie w Kanie Galilejskiej, gdzie młodzi z radością trzymali swoje ręce, z ufnością i nadzieją patrzyli w swoje oczy. Wiemy jednak z Ewangelii, że w czasie przygotowań do tamtego wesela zaszły jakieś zdarzenia, które przyczyniły się do poważnego stresu gospodarza w czasie małżeńskiej biesiady – zabrakło wina. Jak więc można było przeżywać radość zaślubin, gdy mogło się okazać, że brakuje najbardziej elementarnego napoju w kraju śródziemnomorskim? Odkryty przez sługi deficyt wina wzbudził w nich lęk, a może przerażenie. Nad małżonkami, na

których weselu zabrakłoby wina, rozciągnęłaby się smuga szyderstwa, ciągnąca się przez pokolenia. Ewangelia opowiedziała o czujnych oczach Matki Jezusa. O Jej dyskretnej obserwacji przebiegu uroczystości, w której Maryja wyłowiła ludzki niepokój. O Jej cichym, ale stanowczym podszepcie skierowanym do Zbawiciela. Powiadomiony przez swą Matkę Chrystus dostrzegł poważne zakłopotanie służących. Jego oczy zlustrowały sytuację. Potwierdziło się, że mogą być wielkie nieprzyjemności dla gospodarzy i hańba dla niewinnych nowożeńców. Słowa Jezusa skierowane do Matki zaskakują: „Niewiasto, czy nie nadeszła jeszcze godzina moja?". Jakby oczekiwał większej motywacji, dodania nowego czynnika, by w tych okolicznościach objawić Bożą moc. Usłyszał więc słowa adresowane do sług, ale przecież skierowane także do Niego: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie". Słowa budzące Jego odwagę. Podjął zatem okryte tajemnicą działanie. Woda stała się winem. Ręce sług rozlały ze stągwi do dzbanów wino lepsze niż oczekiwano. Młodzi zostali uratowani. Zamknął się łańcuch czujnych oczu, dyskretnego wstawiennictwa Matki i ofiarnych rąk służących.

Sakrament małżeństwa ma być właśnie takim znakiem jedności męża i żony, gdzie czujne oczy badają wspólne sprawy, usta umieją wypowiedzieć to, co ważne, a ręce wspierają się wzajemnie. Miłość małżonków wyrazi się wzajemną pomocą i troską we wszystkich obszarach życia we dwoje. Wtedy mąż będzie uświęcał życie żony, a żona życie męża. Ich ufne spojrzenia i praca dobrych rąk będzie kształtować klimat domowego ciepła, w którym rosnąć będą ich dzieci. Miłość objawi się hojnie w czułym i skromnym dotyku, który będzie umacniał małżonków i dzieci. Tak jak Jezus kładł ręce na chorych, ułomnych, ślepych, głuchych i trędowatych, by odebrać cierpienie, a przynieść ulgę i uzdrowienie, tak ręce małżonków będą mogły nieść błogosławieństwo. Będziecie ślubować sobie wierność w zdrowiu i w chorobie, trwanie aż do śmierci. Oznacza to, że wasze ręce mają być narzędziem Bożej miłości dla męża i żony do końca. Nikt nie żąda od was wydawania się na cierpienie i śmierć na miarę wyciągniętych na krzyżu rąk Zbawiciela. Wszakże

każda pomoc w cierpieniu żonie, wsparcie w chorobie i poniżeniu męża będzie ręką Boga, którą On się posłuży przez małżonka.

Drodzy Narzeczeni! Życzymy wam, aby wasze ręce i wasze oczy dawały wyraz waszemu zaufaniu i budowały waszą jedność. Szczęść Boże!

JAK PRZEŻYĆ NARZECZEŃSTWO

Miłość oznacza ofiarowanie siebie drugiej osobie. Uczymy się miłości w kolejnych, małych bitwach. „Narzeczeństwo powinno być okazją do pogłębienia uczucia i wzajemnego poznania. Jak każda szkoła miłości, winno być natchnione nie chęcią posiadania, ale duchem oddania, zrozumienia, szacunku, delikatności" (Św. Josemaría, *Rozmowy*, s. 105) .
Rozwijanie *ludzkich cnót* oznacza, że stajemy się lepszymi ludźmi. Stają się one fundamentem naszych cnót nadprzyrodzonych, które pomagają nam być dobrymi dziećmi Bożymi i zbliżają nas do świętości, do pełni człowieczeństwa. W czasach, kiedy tak często mówi się o „motywacji", należy pamiętać, że dla człowieka nie ma lepszej motywacji do tego, by się rozwijać jako osoba, niż miłość do Boga i do narzeczonej czy narzeczonego.

I SZCZODROŚĆ - okazuje się poprzez rezygnację z tego, co byśmy woleli, ażeby sprawić radość drugiej osobie. To wielka oznaka miłości, chociaż nawet on czy ona nie zauważy naszego poświęcenia. Narzeczeni powinni być *otwarci* na innych, rozwijać przyjaźnie. „Chciałbym przede wszystkim powiedzieć Wam, byście unikali zamykania się w intymne związki dające złudne poczucie bezpieczeństwa. Raczej zróbcie wysiłek, by uczynić Wasze relacje zaczynem aktywnej i odpowiedzialnej obecności w społeczeństwie" (Benedykt XVI, *Przemówienie*, Ancona, 11 IX 2011).
Otwarcie się na innych poprzez oddanie przyjaciołom, najbliższym, udział w życiu publicznym, a szczególnie walkę o pewne ideały pozwoli dojrzewać waszej wzajemnej relacji. Narzeczeni są powołani do apostolstwa i dawania świadectwa swojej miłości.

II UMIARKOWANIE I DELIKATNOŚĆ we wzajemnych relacjach między narzeczonymi łączą się z Miłością, która przekracza czysto ludzki wymiar i zasadza się na fundamencie nadprzyrodzonym: wzorem ludzkiej miłości jest miłość Jezusa do Jego Oblubienicy – Kościoła. Ażeby osiągnąć taką miłość, należy zwracać uwagę na okazywanie sobie uczuć w sposób właściwy dla narzeczeństwa. Należy unikać sytuacji, które mogą nie odpowiadać drugiej osobie albo które mogłyby

stać się okazją do pokus i grzechu. Jeśli naprawdę kogoś kochamy, robimy wszystko, żeby okazać mu szacunek, unikając sytuacji, które mogą być dla niego nieprzyjemne, czy zachowania, które mogłoby naruszyć jego godność. Narzeczeństwo oznacza kompromis, który ma pomóc drugiemu w stawaniu się lepszym człowiekiem i wyłączność wzajemnych relacji, które trzeba szanować i pielęgnować.

III ZAUFANIE do drugiej osoby i wiara w jej zdolność do poprawy. Dobrze jest razem wzrastać w narzeczeństwie, ale równie ważne jest, żeby każde z narzeczonych rozwijało się jako osoba, bo to uszlachetni i wspomoże ich wzajemną relację.

IV CZYSTOŚĆ – jest fundamentem budowania miłości, która zostanie umocniona przez Boga w Sakramencie Małżeństwa. Jeśli w narzeczeństwie traktuje się drugiego człowieka jak przedmiot, wtedy nie rokuje ono dobrej przyszłości. Jeśli narzeczeni na przykład przed ślubem zamieszkają razem, „bo to przecież wychodzi taniej", to może zdarzyć się sytuacja, że jeśli jeszcze taniej będzie mieszkać z kimś innym, to wtedy wybierze się drugi wariant. Innymi słowy: jeśli coś się opłaca – to będę to wybierał. Taka postawa, nie ma nic wspólnego z miłością ofiarną. Małżeństwo oparte jest na służbie a nie na utylitarnym myśleniu o sobie i o korzyści materialnej. Na czystość nigdy nie jest za późno. Nawet gdyby narzeczeni znali siebie „za bardzo", to od chwili swojej decyzji zawarcia małżeństwa katolickiego mogą żyć w czystości. Będzie ona dobrym „wianem" na przyszłość, na sytuacje, których do końca nie można przewidzieć.

W narzeczeństwie powinniśmy zadbać o jak największe - wspólne spędzania wolnego czasu. Lenistwo i zbyt duża ilość wolnego czasu to zły fundament do rozwijania cnót. Ich konsekwencją jest raczej znudzenie i uleganie zachciankom. Dlatego należy planować wspólne spędzanie czasu, wiedzieć z kim, gdzie i co ma się zamiar robić. Dobre przyzwyczajenia i obyczaje, które rozwijają się podczas narzeczeństwa, stanowią fundament, na którym oprze się i będzie wzrastać przyszłe małżeństwo.

Na koniec rada papieża Franciszka „Dobrze by było, gdyby wasz ślub był skromny i wyróżniał się tym, co jest naprawdę ważne. Niektórzy bardziej martwią się o zewnętrzne aspekty, o zabawę, o zdjęcia, o suknię i kwiaty. To rzeczy ważne podczas uroczystości, ale tylko wtedy, gdy mogą ukazać prawdziwy

powód waszej radości: błogosławieństwo Pana dla waszej miłości" (Papież Franciszek, Audiencja, *Radość z powiedzenia "Tak" na zawsze*, 14 IV 2014r).

PRZYGOTOWANIE BEZPOŚREDNIE DO SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA

"Nie lękajcie się iść w przyszłość przez bramę, która jest Chrystus. Bądźcie wytrwali. Nie wystarczy przekroczyć próg, trzeba iść w głąb."

Jan Paweł II

Przygotowanie do zawarcia małżeństwa dokonuje się w następujących etapach:

1. **Przygotowanie dalsze**, ma miejsce w dzieciństwie, dokonuje się szczególnie przez doświadczenie własnego życia rodzinnego,
2. **Przygotowanie bliższe**, obejmuje młodzież ponadgimnazjalną, służy rozeznaniu własnego powołania, dokonuje się w czasie katechizacji w szkole lub przy parafii, poświadczone jest często świadectwem,
3. **Przygotowanie bezpośrednie** rozpoczyna się zawarciem zaręczyn, przed zawarciem Sakramentu Małżeństwa.

Po zaręczynach narzeczeni winni zgłosić się do kancelarii parafialnej narzeczonej lub narzeczonego by ustalić termin ślubu oraz zaznajomić się z obowiązującymi wymogami i ustalić dzień spisania protokołu przedmałżeńskiego.

I PROTOKÓŁ PRZEDŚLUBNY:

Małżeństwo powinno być zawierane w parafii, gdzie przynajmniej jedno z narzeczonych posiada stałe lub tymczasowe zamieszkanie (KPK 1115). Za mieszkańca danej parafii można uznać kogoś, kto przebywa na jej terenie przynajmniej od pół roku, bez względu na to czy jest w tym miejscu zameldowany, czy też nie. Narzeczeni sami wybierają, czy sprawy kancelaryjne chcą załatwiać w parafii narzeczonej, czy narzeczonego. Narzeczeni mający zamiar zawrzeć sakramentalny związek małżeński muszą zebrać wymagane dokumenty, z którymi oboje zgłaszają się do kancelarii parafialnej nie później niż trzy miesiące przed ślubem. Na podstawie tych dokumentów i odpowiedzi udzielanych przez

narzeczonych, ksiądz sporządza protokół przedślubny. Do jego sporządzenia potrzeba więcej czasu. Dlatego bardzo prosimy by umówić się odpowiednio wcześniej drogą telefoniczną bądź osobiście z księdzem proboszczem lub księdzem wikariuszem poza godzinami kancelaryjnymi.

DOKUMENTY WYMAGANE DO SPORZĄDZENIA PROTOKOŁU:

ŚWIADECTWO CHRZTU ŚWIĘTEGO

Świadectwo Chrztu Świętego jest ważne maksimum sześć miesięcy od daty wystawienia. Trzeba się po nie zgłosić do parafii, gdzie został danej osobie udzielony Sakrament Chrztu Świętego. Przed wypisaniem tego dokumentu należy poinformować księdza, iż jest on potrzebny do zawarcia związku małżeńskiego. Przed wyjściem z kancelarii należy sprawdzić, czy wszystkie dane osobowe, wypisane na świadectwie się zgadzają.

ŚWIADECTWO BIERZMOWANIA

Informacja o Sakramencie Bierzmowania powinna być wypisana na Świadectwie Chrztu Św. Gdy jednak nie ma takiej adnotacji należy się zgłosić do kancelarii parafialnej, gdzie był udzielony Sakrament Bierzmowania i poprosić księdza o wypisanie zaświadczenia, które potwierdzi przyjęcie tego Sakramentu.

ŚWIADECTWO O UKOŃCZENIU KURSU PRZEDMAŁŻEŃSKIEGO

Za organizację Kursu Przedmałżeńskiego w naszej Archidiecezji odpowiedzialny jest Wydział Duszpasterstwa Rodzin Kurii Metropolitalnej w Krakowie - dane kontaktowe:
ul. Franciszkańska 3; 31-004 Kraków, **tel.:** +48 12/628-81-49, +48 12/628-81-50
poniedziałek – piątek: 9.00 – 13.00 **dodatkowo wtorek i czwartek:** 15.30 – 18.00
e-mail: wrodzin@diecezja.krakow.pl; **www:** wdr.diecezjakrakow.pl

W naszym rejonie kursy przedmałżeńskie są organizowane przez następujące parafie:

PARAFIA DOBCZYCE P.W. M.B. WSPOMOŻENIA WIERNYCH

Terminy: 1, 2, 3, 4 niedziela adwentu i wielkiego postu
Kontakt:
ul. Kościelna 1
32-410 Dobczyce
tel.12 27 11 044
e-mail: xkt@neostrada.pl, parafiadobczyce@onet.pl
strona internetowa parafii: www.parafiadobczyce.com.pl

PARAFIA GDÓW P.W. NARODZENIA NMP

Terminy: 1, 2, 3, 4 niedziela w miesiącu: luty, marzec, październik

Kontakt:

ul. Myślenicka 38
32-420 Gdów
tel.: 12 251 52 62
strona internetowa parafii: www.parafiagdow.pl

PARAFIA MYŚLENICE P.W. NARODZENIA NMP

Terminy: 2 i 3 sobota miesiąca

Kontakt:

3 Maja 1a (Dom Katolicki)
32-400 Myślenice
tel.: 12 272 12 37
e-mail: sanktuarium@myslenice.pl
strona internetowa parafii: www.sanktuarium.myslenice.pl

PARAFIA WIELICZKA KRZYSZKOWICE ŚW. PAWŁA APOSTOŁA

Terminy: I,II, niedziela miesiąca: marca, czerwca, października

Kontakt:

ul. Jaśminowa 2;
32-020 WIELICZKA
tel. 12 278 37 00
e-mail: parafia@swpawel.wieliczka.pl

PARAFIA WIELICZKA ŚW. KLEMENSA

Terminy: Dwudniowe Katechezy dla Narzeczonych - **organizowane są** w sobotę od 8.30 do 19.00 i w niedzielę od 9.00 do 15.00. Informacje i zapisy na kurs od 15 dnia każdego miesiąca w Wydziale Duszpasterstwa Rodzin Kurii Metropolitalnej w Krakowie, ***tel.*** *12 628-81-50; lub* **e-mail:** wrodzin@diecezja.krakow.pl

PORADNIA ŻYCIA RODZINNEGO

Narzeczeni po odbyciu wszystkich katechez udają się na trzy spotkania do ***poradni życia rodzinnego****. Poradnie służą pomocą w przygotowaniu się do ważnego wydarzenia w życiu jakim jest sakrament małżeństwa, rozwiązywaniu trudności w wierze, odkrywaniu wartości czystości przedmałżeńskiej i małżeńskiej, ukazywaniu właściwego wymiaru miłości narzeczeńskiej, małżeńskiej i rodzinnej, kształtowaniu postaw pro-rodzinnych, uczeniu zasad odpowiedzialnego rodzicielstwa, poszerzeniu wiedzy o metodach naturalnego planowania rodziny opartych na rozpoznawaniu okresów płodności i niepłodności małżeńskiej.*

Poradnia życia rodzinnego w naszej parafii jest czynna w drugie i czwarte wtorki miesiąca od godz. 19:00 – 20:00.

PORADNIE ŻYCIA RODZINNEGO W NASZYM REJONIE:

GDÓW, PARAFIA NARODZENIA NMP	sobota przed III niedzielą miesiąca	**godz.** 15:00 – 18:00
NIEGOWIĆ, PARAFIA WNIEBOWZIĘCIA NMP	środa	**godz.** 19:00 – 20:00
WIELICZKA, PARAFIA | ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU	piątek	**godz.** 17:00 – 18:00
WIELICZKA, PARAFIA ŚW. KLEMENSA	czwartek	**godz.** 17:00 – 19:00
DOBCZYCE, PARAFIA MATKI BOŻEJ WSPOMOŻENIA WIERNYCH	środa I piątek miesiąca	**godz.** 19:00 – 20:00 **godz.** 19:00 – 20:00
MYŚLENICE, PARAFIA NARODZENIA NMP	wtorek	**godz.** 17:00 – 20:00
SIEPRAW, PARAFIA	wtorek	**godz.** 18:00 – 19:00

DOKUMENTY Z URZĘDU STANU CYWILNEGO

Dokument ten, zaświadczający o braku okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa, sporządza kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w trzech egzemplarzach. Ważny jest on tylko trzy miesiące od daty wystawienia i musi posiadać swoją ważność jeszcze w dniu ślubu.

NOWOŻEŃCY SPOZA PARAFII ORAZ Z ZAGRANICY

Obok powyższych dokumentów: przedstawiają licencję na udzielenie ślubu.

Narzeczeni mieszkający poza granicami naszego kraju winni zgłosić się również do Misji Polskiej w miejscu gdzie przebywają i tam załatwić powyższe formalności jednak o tym fakcie należy wcześniej poinformować parafię w Polsce, w której zamierzamy zawrzeć Sakrament Małżeństwa. Adresy misji polskiej znajdziemy na stronie internetowej Episkopatu Polski:
www.episkopat.pl/duszpasterstwa-polonijne

II ZAPOWIEDZI:

Informację o zamiarze zawarcia małżeństwa należy podać do wiadomości publicznej, dlatego wypisuje się i wywiesza specjalny komunikat, czyli zapowiedzi.

Narzeczony(a), który mieszka w innej parafii niż ta, w której spisuje się protokół przedślubny, otrzymuje specjalny dokument, który zanosi do kancelarii swojej parafii w celu ogłoszenia także tam zapowiedzi.

Zapowiedzi ogłasza się przez wywieszenie informacji na tablicy ogłoszeń parafialnych przez 8 dni (dwie niedziele i tydzień między nimi) lub poprzez odczytanie tej informacji, jeśli przepisy prawne danego kraju na to pozwalają. Po ogłoszeniu zapowiedzi, należy dokument odebrać i zanieść do parafii, gdzie spisywany jest protokół przedślubny.

III Spowiedź przedślubna:

Każdy z narzeczonych w czasie spisywania protokołu przedślubnego otrzymuje kartkę do spowiedzi. Pierwszą spowiedź św. należy odbyć zaraz po spisaniu protokołu a drugą dzień lub dwa przed Sakramentem Małżeństwa. Przystępując do spowiedzi należy uprzedzić kapłana, że jest to spowiedź przedślubna. Do spowiedzi przedślubnej należy się dobrze przygotować (rachunek sumienia str. 29), oraz zaplanować, tak by poświęcić jej odpowiednią ilość czasu. Jeśli narzeczeni, niestety mieszkają już ze sobą, wtedy przygotowują się tylko do jednej spowiedzi przedślubnej, bezpośrednio przed zawarciem sakramentu małżeństwa.

IV Rozmowa duszpasterska:

Jest to spotkanie z ks. proboszczem lub ks. wikariuszem podsumowujące przygotowanie do ślubu. Powinno się odbyć około tydzień przed ślubem. Duszpasterz sprawdza, czy są już wszystkie dokumenty potrzebne do zawarcia małżeństwa sakramentalnego. Na tej rozmowie należy także ustalić w jaki sposób poprosić organistę o grę na ślubie i kościelnego o przygotowanie kościoła szczególnie jego dekorację. Jeśli przy ślubie ma asystować krewny lub znajomy kapłan, trzeba o tym powiedzieć odpowiednio wcześniej księdzu w parafii.

V Świadkowie Sakramentu Małżeństwa:

Świadkami ślubu mogą być jedynie osoby pełnoletnie, bez względu na narodowość i wyznanie. Przed ślubem przynoszą do zakrystii dowody osobiste lub inny dokument państwowy potwierdzający ich tożsamość. Jeżeli ślub odbywa się w czasie Mszy Świętej wypada – jeśli są ludźmi wierzącymi – by przystąpili wraz z nowożeńcami do Komunii Św.

LITURGIA SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA

Po homilii wszyscy wstają, a narzeczem zbliżają się do ołtarza i stają przed kapłanem. Kapłan mówi do narzeczonych:

N. i N., wysłuchaliście słowa Bożego i przypomnieliście sobie znaczenie ludzkiej miłości i małżeństwa. W imieniu Kościoła pytam was, jakie są wasze postanowienia.

PYTANIA PRZED WYRAŻENIEM ZGODY MAŁŻEŃSKIEJ

Następnie kapłan zadaje im pytania dotyczące dobrowolnej zgody na małżeństwo, woli wytrwania w wierności oraz gotowości na przyjęcie i wychowanie potomstwa.

N. i N., czy chcecie dobrowolnie i bez żadnego przymusu zawrzeć związek małżeński?

Narzeczeni: Chcemy.

Czy chcecie wytrwać w tym związku w zdrowiu i w chorobie, w dobrej i złej doli, aż do końca życia?

Narzeczem: Chcemy.

Następne pytanie można opuścić, jeżeli przemawiają za tym okoliczności, np. starszy wiek narzeczonych.

Czy chcecie z miłością przyjąć i po katolicku wychować potomstwo, którym was Bóg obdarzy?

Narzeczeni: Chcemy.

HYMN DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Kapłan mówi:

Prośmy Ducha Świętego, aby uświęcił ten związek i dał narzeczonym łaskę wytrwania. Niech ich miłość przez Niego umocniona stanie się znakiem miłości Chrystusa i Kościoła.

Wszyscy stojąc śpiewają trzy zwrotki hymnu do Ducha Świętego.

1.O Stworzycielu, Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg.
Niebieską łaskę zesłać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

Z następnych zwrotek wybiera się jedną:

2. Pocieszycielem jesteś zwan
I Najwyższego Boga dar.
Tyś namaszczeniem naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.

3. Ty darzysz łaską siedemkroć,
Bo moc z prawicy Boga masz.
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.
4. Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej
I wątłą słabość naszych ciał
Pokrzep stałością mocy Twej.
5. Nieprzyjaciela odpędź w dal
I Twym pokojem obdarz wraz.
Niech w drodze za przewodem Twym
Miniemy zło, co kusi nas.
Zawsze śpiewa się zakończenie:
6. Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był.
I Ciebie, jedno tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił. Amen.

ZAWARCIE MAŁŻEŃSTWA

Kapłan zwraca się do narzeczonych, aby wyrazili zgodę małżeńską:

Skoro zamierzacie zawrzeć sakramentalny związek małżeński, podajcie sobie prawe dłonie i wobec Boga i Kościoła powtarzajcie za mną słowa przysięgi małżeńskiej.

Narzeczem zwracają się do siebie i podają sobie prawe dłonie. Kapłan wiąże je końcem stuły.

Narzeczony powtarza za kapłanem:

Ja, N., * biorę ciebie, N., za żonę * i ślubuję ci * miłość, * wierność * i uczciwość małżeńską * oraz że cię nie opuszczę aż do śmierci. * Tak mi dopomóż, Panie Boże wszechmogący, * w Trójcy Jedyny, * i wszyscy Święci.

Następnie powtarza narzeczona:

Ja, N., * biorę ciebie, N., za męża * i ślubuję ci * miłość, * wierność * i uczciwość małżeńską * oraz że cię nie opuszczę aż do śmierci. * Tak mi dopomóż, Panie Boże wszechmogący, * w Trójcy Jedyny, * i wszyscy Święci.

Jeżeli z racji pastoralnych wydaje się to słuszniejsze (np. przy upośledzeniu słuchu lub mowy), kapłan nożе zapytać narzeczonych o zgodę małżeńską. Najpierw kapłan mówi:

„Co Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela" (Mt 19,6). Małżeństwo przez was zawarte ja powagą Kościoła katolickiego potwierdzam i błogosławię w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
Wszyscy: Amen.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO OBRĄCZEK

Kapłan mówi:
Niech Bóg pobłogosławi te obrączki, które macie sobie wzajemnie nałożyć jako znak miłości i wierności.
Wszyscy: Amen
Kapłan kropi obrączki wodą święconą.

NAŁOŻENIE OBRĄCZEK

Kapłan mówi:
Na znak zawartego małżeństwa nałóżcie sobie obrączki.
Mąż nakłada na serdeczny palec żony obrączkę przeznaczoną dla niej mówiąc:
N., przyjmij tę obrączkę jako znak mojej miłości i wierności. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
Także żona nakłada na serdeczny palec męża obrączkę przeznaczoną dla niego mówiąc:
N., przyjmij tę obrączkę jako znak mojej miłości i wierności. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
Następuje modlitwa powszechna, czyli modlitwa wiernych.

CZYTANIA NA LITURGIĘ SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA

CZYTANIA ZE STAREGO TESTAMENTU I PSALM RESPONSORYJNY

Rdz 1,26-28.31a

Czytanie z Księgi Rodzaju

Bóg rzekł: „Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim płazem". Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim płazem". A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY Ps33[32],12-13.18 i 20.21-22

Refren: **Pełna jest ziemia łaskawości Pana.**

Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem,*
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
Pan spogląda z nieba, *
widzi wszystkich ludzi.
Refren.
Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, *
na tych, którzy oczekują Jego łaski.
Dusza nasza oczekuje Pana, *
On jest naszą pomocą i tarczą.
Refren.
Raduje się w Nim nasze serce, *
ufamy Jego świętemu imieniu.
Niech nas ogarnie Twoja łaska, Panie, *
według nadziei pokładanej w Tobie.
Refren.

Rdz 2,18-24

Czytanie z Księgi Rodzaju

Pan Bóg rzekł: „Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam; uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc". Ulepiwszy z gleby wszelkie zwierzęta ziemne i wszelkie ptaki powietrzne, Pan Bóg

przyprowadził je do mężczyzny, aby przekonać się, jaką on da im nazwę. Każde jednak zwierzę, które określił mężczyzna, otrzymało nazwę „istota żywa". I tak mężczyzna dał nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla mężczyzny. Wtedy to Pan sprawił, że mężczyzna pogrążył się w głębokim śnie,
i gdy spał, wyjął jedno z jego żeber, a miejsce to zapełnił ciałem. Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją przyprowadził do mężczyzny, mężczyzna powiedział: „Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała! Ta będzie się zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta". Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY Ps 148,1-2.3-4.9-10.11-13
Refren: **Niech imię Pana będzie pochwalone,**
Chwalcie Pana z niebios, *
chwalcie Go na wysokościach.
Chwalcie Go, wszyscy Jego aniołowie, *
chwalcie Go, wszystkie Jego zastępy.
Refren.
Chwalcie Go, słońce i księżycu, *
chwalcie, wszystkie gwiazdy świecące.
Chwalcie Go nieba najwyższe *
i wody, które są nad niebem.
Refren.
Góry i wszelkie pagórki, *
drzewa rodzące owoc i wszystkie cedry,
dzikie zwierzęta i wszelkie bydło, *
płazy i ptactwo skrzydlate.
Refren.
Królowie ziemscy i wszystkie narody, *
władcy i wszyscy sędziowie tej ziemi,
młodzieńcy i dziewczęta, starcy i dzieci
niech imię Pana wychwalają, *
bo tylko imię Jego jest wzniosłe.
Refren.

Tb 7,6-14
Czytanie z Księgi Tobiasza
Raguel ucałował Tobiasza i przemówił do niego: „Bądź błogosławiony, chłopcze, synu tak szlachetnego i dobrego ojca! O jakże wielkie nieszczęście, że oślepł mąż tak sprawiedliwy i czyniący miłosierdzie". I rzucił się na szyję Tobiasza, syna brata swego, i zaczął płakać.

I żona Edna zaplakała, a także plakala ich córka Sara. I zabili baranka z trzody, i urządzili im gościnne przyjęcie. A kiedy się wykąpali i umyli, i zasiedli do uczty, rzekł Tobiasz do Rafała: „Bracie Azariaszu, powiedz Raguelowi, aby mi dał moją siostrę Sarę za żonę". A Raguel posłyszał te słowa i rzekł do młodzieńca: „Jedz i pij, i niech ci będzie dobrze tej nocy! Nie ma bowiem żadnego człowieka, oprócz ciebie, który by miał prawo wziąć Sarę, córkę moją, za żonę, bracie. Także i ja nie mam władzy dać jej innemu mężowi oprócz ciebie, ponieważ ty jesteś najbliższym krewnym. Ale teraz, moje dziecko, muszę ci powiedzieć prawdę: Dałem ją już siedmiu mężom spośród naszych braci i wszyscy umarli tej nocy, w której zbliżali się do niej. A teraz, dziecko, jedz i pij, a Pan będzie działał przez was". I rzekł Tobiasz: „Nie będę jadł i pił tak długo, dopóki ty nie rozstrzygniesz mojej sprawy". I rzekł mu Raguel: „Ja to robię. Ona jest dana tobie zgodnie z postanowieniem księgi Prawa Mojżesza i niebo też postanowiło, abym ci ją dał. Weź więc swoją siostrę! Od teraz ty jesteś jej bratem, a ona twoją siostrą. Jest ona dana tobie od dziś na zawsze. Niech Pan nieba będzie, dziecko, łaskawy dla was tej nocy i niech okaże wam miłosierdzie i da pokój!" Potem zawołał Raguel córkę swoją Sarę, i przyszła do niego. A on ujął jej rękę i oddał ją Tobiaszowi, i rzekł: „Weź ją zgodnie z postanowieniem i wyrokiem zapisanym w księdze Prawa Mojżesza, że należy ci ją dać za żonę. Masz ją i zaprowadź ją w zdrowiu do swego ojca. A Bóg niebios niech was obdarzy pokojem". I zawołał jej matkę, i polecił, aby przyniosła zwój papirusu i napisał na nim zaświadczenie o zawartym małżeństwie i to, że daje mu ją za żonę, zgodnie z wyrokiem Prawa Mojżesza. Teraz dopiero zaczęli ucztować.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY Ps33[32].12-13.18i20.21-22

Refren: **Pełna jest ziemia łaskawości Pana.**

Błogosławiony md, którego Pan jest Bogiem, *
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
Pan spogląda z nieba, *
widzi wszystkich ludzi.
Refren.
Oczy Pana, zwrócone na bogobojnych, *
na tych, którzy oczekują Jego łaski.
Dusza nasza oczekuje Pana, *
On jest naszą pomocą i tarczą.
Refren.
Raduje się w Nim nasze serce, *
ufamy Jego świętemu imieniu.
Niech nas ogarnie Twoja łaska, Panie, *
według nadziei pokładanej w Tobie.
Refren.

Tb 8,4b-8
Czytanie z Księgi Tobiasza
Po uroczystościach weselnych Tobiasz rzekł do Sary: „Wstań, siostro, módlmy się i błagajmy Pana naszego, aby okazał nam miłosierdzie i ocalił nas". Wstała i ona i zaczęli się modlić i błagać, aby dostąpić ocalenia. I zaczęli tak mówić: „Bądź uwielbiony, Boże ojców naszych, i niech będzie uwielbione imię Twoje na wieki przez wszystkie pokolenia! Niech Cię uwielbiają niebiosa
i wszystkie Twoje stworzenia po wszystkie wieki. Tyś stworzył Adama i stworzyłeś dla niego pomocną ostoję - Ewę, jego żonę, i z obojga powstał rodzaj ludzki. I Ty rzekłeś: Nie jest dobrze być człowiekowi samemu, uczyńmy mu pomocnicę podobną do niego. A teraz nie dla rozpusty biorę tę siostrę moją za żonę, ale dla związku prawego. Okaż mnie i jej miłosierdzie i pozwól razem dożyć starości!" I powiedzieli kolejno: „Amen. Amen!"
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY Psl03[102],l-2.8il3.17-18a
Refren: **Nasz Pan jest dobry i bardzo łaskawy.**
Błogosław, duszo moja, Pana *
i wszystko, co jest we mnie, święte imię Jego.
Błogosław, duszo moja, Pana *
i nie zapominaj o wszystkich dobrodziejstwach Jego.
Refren.
Miłosierny jest Pan i łaskawy, *
nieskory do gniewu i bardzo cierpliwy.
Jak ojciec lituje się nad dziećmi, *
tak Pan się lituje nad tymi, którzy cześć Mu oddają.
Refren.
Lecz łaska Pana jest wieczna dla Jego wyznawców, *
a Jego sprawiedliwość nad ich potomstwem,
nad wszystkimi, którzy strzegą Jego przymierza *
i pamiętają, by spełniać Jego przykazania.
Refren.

Prz 31,10-13.19-20.30-31
Czytanie z Księgi Przysłów
Niewiastę dzielną któż znajdzie? Jej wartość przewyższa perły. Serce małżonka jej ufa, na zyskach mu nie zbywa; nie czyni mu źle, ale dobrze przez wszystkie dni jego życia. 0 len się stara i wełnę,
pracuje starannie rękami. Wyciąga ręce po kądziel, jej palce chwytają wrzeciono. Otwiera dłoń

ubogiemu, do nędzarza wyciąga swe ręce. Kłamliwy wdzięk i marne jest piękno: chwalić należy niewiastę, co boi się Pana. Z owocu jej rąk jej dajcie, niech w bramie chwalą jej czyny.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY Psl28[127],l-2.3.4-5
Refren: **Błogosławiony, kto się boi Pana.**
Szczęśliwy człowiek, który służy Panu *
i chodzi Jego drogami.
Będziesz spożywał owoc pracy rąk swoich, *
szczęście osiągniesz i dobrze ci będzie.
Refren.
Małżonka twoja jak płodny szczep winny *
w zaciszu twego domu.
Synowie twoi jak oliwne gałązki *
dokoła twego stołu.
Refren.
Tak będzie błogosławiony człowiek, który służy Panu.*
Niech cię ze Syjonu Pan błogosławi
i obyś oglądał pomyślność Jeruzalem *
przez wszystkie dni twego życia.
Refren.

Pnp 2,8-10.14.16a;8,6-7a
Czytanie z Pieśni nad Pieśniami
Ukochany mój! Oto on! Oto nadchodzi! Biegnie przez góry, skacze po pagórkach. Umiłowany mój podobny do gazeli, Oto stoi za naszym murem, patrzy przez okno, zagląda przez kraty. Miły mój odzywa się i mówi do mnie: "Powstań, przyjaciółko moja, piękna moja, i pójdź! Gołąbko moja, ukryta w zagłębieniach skały, w szczelinach przepaści, ukaż mi swą twarz, daj mi usłyszeć swój głos! Bo słodki jest głos twój i twarz pełna wdzięku". Mój miły jest mój, a ja jestem jego. On mi powiedział: „Połóż mię jak pieczęć na twoim sercu, jak pieczęć na twoim ramieniu, bo jak śmierć potężna jest miłość, a zazdrość jej nieprzejednana jak Otchłań, żar jej to żar ognia, płomień Pana.
Wody wielkie nie zdołają ugasić miłości, nie zatopią jej rzeki".
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY Ps 128 [127],1-2.3.4-5
Refren: **Błogosławiony, kto się boi Pana.**
Szczęśliwy człowiek, który służy Panu *
i chodzi Jego drogami.
Będziesz spożywał owoc pracy rąk swoich, *
szczęście osiągniesz i dobrze ci będzie.
Refren.

Małżonka twoja jak płodny szczep winny *
w zaciszu twego domu.
Synowie twoi jak oliwne gałązki *
dokoła twego stołu.
Refren.

Tak będzie błogosławiony człowiek, który służy Panu *.
Niech cię ze Syjonu Pan błogosławi
i obyś oglądał pomyślność Jeruzalem *
przez wszystkie dni twego życia.
Refren.

CZYTANIA Z NOWEGO TESTAMENTU

Rz 15,lb-3a.5-7.13

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian
Bracia: Nie powinniśmy szukać tylko tego, co dla nas dogodne. Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania. Przecież i Chrystus nie szukał tego, co było dogodne dla Niego. A Bóg, który daje cierpliwość i pociechę, niech sprawi, abyście wzorem Chrystusa te same uczucia żywili do siebie i zgodnie jednymi ustami wielbili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa. Dlatego przygarniajcie siebie nawzajem, bo i Chrystus przygarnął was ku chwałę Boga. A Bóg, dawca nadziei, niech wam udzieli pełni radości i pokoju w wierze, abyście przez moc Ducha Świętego byli bogaci w nadzieję.
Oto słowo Boże.

l Kor 6,13c-15a.l7-20

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian
Bracia: Ciało nie jest dla rozpusty, lecz dla Pana, a Pan dla ciała. Bóg zaś i Pana wskrzesił, i nas również swą mocą wskrzesi z martwych. Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem. Strzeżcie się rozpusty; wszelki grzech popełniony przez człowieka jest na zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy. Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za wielką bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!
Oto słowo Boże.

1 Kor 12,31-13,8a

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian
Bracia: Starajcie się o większe dary: a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą. Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź brzęcząca albo cymbał brzmiący. Gdybym też miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice, i posiadał wszelką wiedzę, i wszelką możliwą wiarę, tak iżbym góry przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym.
I gdybym rozdał na jałmużnę całą majętność moją, a ciało wystawił na spalenie, lecz miłości bym nie miał, nic bym nie zyskał. Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie

szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z nie sprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje.
Oto słowo Boże.

Ef 4,1-6

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan
Bracia: Zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.
Oto słowo Boże.

Flp 4,4-9

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian.
Bracia: Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech będzie znana wszystkim ludziom wasza wyrozumiała łagodność: Pan jest blisko! O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebnym - to miejcie na myśli. Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami.
Oto słowo Boże.

Kol 3,12-17

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Kolosan
Bracia: Jako wybrańcy Boży, święci i umiłowani, obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybaczając sobie nawzajem, jeśliby miał kto zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy. Na to zaś wszystko przyobleczcie miłość, która jest więzią doskonałości. A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni. Słowo Chrystusa niech w was przebywa z całym swym bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych

sercach. I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.
Oto słowo Boże.

Hbr l3,l-4a.5-6b
Czytanie z Listu do Hebrajczyków
Bracia: Niech trwa bratnia miłość. Nie zapominajmy o gościnności, bo dzięki niej niektórzy, nie wiedząc o tym, ugościli aniołów. Pamiętajcie o więźniach, jakbyście z nimi byli uwięzieni i o tych, co cierpią, bo i sami jesteście w ciele. Małżeństwo niech będzie we czci u wszystkich, a łoże małżeńskie nieskalane. Niech wasze postępowanie będzie wolne od chciwości. Bóg bowiem powiedział: "Nie opuszczę cię, ani pozostawię". Śmiało więc mówić możemy: Pan jest moim wspomożycielem, niczego się nie boję.
Oto słowo Boże.

1P 3,1-9
Czytanie z Pierwszego Listu świętego Piotra Apostoła
Umiłowani: Żony niech będą poddane swoim mężom, aby nawet wtedy, gdy niektórzy z nich nie słuchają nauki, przez samo postępowanie żon zostali dla wiary pozyskani bez nauki, gdy będą się przypatrywali waszemu, pełnemu bojaźni, świętemu postępowaniu. Ich ozdobą niech będzie nie to, co zewnętrzne: uczesanie włosów i złote pierścienie ani strojenie się w suknie, ale wnętrze serca człowieka o nienaruszalnym spokoju i łagodności ducha, który jest tak cenny przed Bogiem. Tak samo bowiem i dawniej święte niewiasty, które miały nadzieję w Bogu, same siebie ozdabiały,
a były poddane swoim mężom. Tak Sara była posłuszna Abrahamowi nazywając go panem. Stałyście się jej dziećmi, gdyż dobrze czynicie i nie obawiacie się żadnego zastraszenia. Podobnie mężowie we wspólnym pożyciu liczcie się rozumnie ze słabszym ciałem kobiecym. Darzcie żony czcią jako te, które są razem z wami dziedzicami łaski, to jest życia, aby nie stawiać przeszkód waszym modlitwom. Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, pełni braterskiej miłości, miłosierni, pokorni. Nie oddawajcie złem za zło ani złorzeczeniem za złorzeczenie. Przeciwnie zaś, błogosławcie. Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.
Oto słowo Boże.

J 3,18-24
Czytanie z Pierwszego Listu świętego Jana Apostoła
Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą. Po tym poznamy, że jesteśmy z prawdy, i uspokoimy przed Nim nasze serce. A jeśli nasze serce oskarża nas, to Bóg jest większy od naszego serca i zna wszystko. Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, mamy ufność

wobec Boga, i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba. A przykazanie Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a to, że trwa On w nas, poznajemy po Duchu, którego nam dał.
Oto słowo Boże.

J 4,7-12
Czytanie z Pierwszego Listu świętego Jana Apostoła
Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my powinniśmy miłować się wzajemnie. Nikt nigdy Boga nie oglądał. Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała.
Oto słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ
1. 1 J,7b
Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.
Każdy, kto miłuje,
narodził się z Boga i zna Boga.
Aklamacja Alleluja, alleluja, alleluja.
2. 1 J,8b.ll
Aklamacja Alleluja, alleluja, alleluja.
Bóg jest miłością,
miłujmy się wzajemnie, jak Bóg nas umiłował.
Aklamacja Alleluja, alleluja, alleluja.
3. 1 J 4,12
Aklamacja Alleluja, alleluja, alleluja.
Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg w nas mieszka
i miłość ku Niemu jest w nas doskonała.
Aklamacja Alleluja, alleluja, alleluja.
4. 1J4,16
Aklamacja Alleluja, alleluja, alleluja.
Kto trwa w miłości, trwa w Bogu,
a Bóg w nim mieszka.
Aklamacja Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIE

Mt 5,l-12a
Słowa Ewangelii według świętego Mateusza
Jezus widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami:
„Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiądą ziemię. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają
i przesiadują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie".
Oto słowo Pańskie.

Mt 5,13-16
Słowa Ewangelii według świętego Mateusza
Jezus powiedział do swoich uczniów: „Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła
i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci waszeświatło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie".
Oto słowo Pańskie.

Mt 7,21.24-25
Słowa Ewangelii według świętego Mateusza
Faryzeusze przystąpili do Jezusa, chcąc Go wystawić na próbę, i zadał Mu pytanie: „Czy wolno oddalić swoją żonę z jakiegokolwiek powodu?" On odpowiedział: „Czy nie czytaliście, że Stwórca
od początku stworzył ich jako mężczyznę i kobietę? I rzekł: Dlatego opuści człowiek ojca i matkę
i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela".
Oto słowo Pańskie.

Mt 22,35-40
Słowa Ewangelii według świętego Mateusza
Jeden z faryzeuszów, uczony w Prawie, zapytał Jezusa, wystawiając Go na próbę: „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?" On mu odpowiedział: „Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem". To jest największe
i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy".

Oto słowo Pańskie.

Mk 10,6-9

Słowa Ewangelii według świętego Marka

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Na początku stworzenia Bóg stworzył ludzi jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela".

Oto słowo Pańskie.

J 2,1-11

Słowa Ewangelii według świętego Jana

W Kanie Galilejskiej odbywało się wesele i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: „Nie mają już wina".

Jezus Jej odpowiedział: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?" Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie". Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, | których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Rzekł do nich Jezus: „Napełnijcie stągwie wodą". I napełnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu". Oni zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem — nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli przywołał pana młodego i powiedział do niego: „Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory". Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

Oto słowo Pańskie.

J 15,9-12

Słowa Ewangelii według świętego Jana

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus powiedział do swoich uczniów:

„Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Trwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem".

Oto słowo Pańskie.

J 15,12-16

Słowa Ewangelii według świętego Jana
W czasie ostatniej wieczerzy Jezus powiedział do swoich uczniów:
„To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego. Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili i by owoc wasz trwał - aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje".
Oto słowo Pańskie.

J 17,20-23
Słowa Ewangelii według świętego Jana
W czasie ostatniej wieczerzy Jezus, podniósłszy oczy ku niebu, modlił się tymi słowami: „Ojcze Święty, proszę nie tylko za nimi, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś. Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata. Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich".
Oto słowo Pańskie

MODLITWA POWSZECHNA

WSTĘP

Módlmy się za nową rodzinę, która dzisiaj rozpoczęła swoje istnienie, i za wielką rodzinę ludzkości.

1. Módlmy się za nowych małżonków, / aby kochając się wzajemnie, coraz więcej kochali Boga. *Ciebie prosimy*…
2. módlmy się za rodziców i wychowawców, / aby Pan Bóg wynagrodził ich trudy. *Ciebie prosimy*…
3. Módlmy się za młodzież, / aby trafnie rozpoznała swoje powołanie. *Ciebie prosimy*…
4. Módlmy się za zmarłych z naszych rodzin, / aby Pan Bóg przyjął ich do swojej chwały. *Ciebie prosimy*…
5. Módlmy się za Kościół święty, niepokalaną Oblubienicę Chrystusa, / aby ogarnął wszystkich Jego wyznawców. *Ciebie prosimy*…

MODLITWA

Ojcze niebieski, wejrzyj na Twoje dzieci, które przed Tobą zawierają związek małżeński, i spraw, aby przez swoją wierność i miłość * były radością Kościoła świętego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

WSTĘP

Błagajmy Boga, Ojca wszechmogącego, za N. i N., którzy dzisiaj zawarli małżeństwo, za Kościół święty i za całą ludzkość.

1. Módlmy się za nowych małżonków, aby Chrystus obecny w ich życiu umacniał ich miłość i napełniał ich radością.
2. Módlmy się o pomnożenie ich wiary, / aby w jej świetle układali swoje życie.
3. Módlmy się o ich zdrowie i pomyślność, / aby bez przeszkód wypełniali swoje zadania.
4. Módlmy się za wszystkich małżonków tutaj obecnych, / aby Duch Święty odnowił w nich łaskę sakramentu małżeństwa.
5. Módlmy się za rządzących, / aby przez mądre ustawy wspierali powstające rodziny.
6. Módlmy się za cały lud Boży, / aby wzrastał w liczbę i zasługi

MODLITWA

Ojcze niebieski, wejrzyj na Twoje dzieci, które przed Tobą zawierają związek małżeński, i spraw, aby przez swoją wierność i miłość * były radością Kościoła świętego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen

RACHUNEK SUMIENIA

Modlitwa przed spowiedzią
Ojcze Niebieski, Ty znasz mnie do głębi -
znasz każdy szczegół mego życia.
Przeznaczyłeś mnie do życia z sobą w wieczności.
Często o tym zapominam. Jestem słaby, niestały.
Tak łatwo się wybielam, usprawiedliwiam.
Pozwól mi widzieć siebie tak, jak Ty mnie widzisz.
Osądzić bez wybiegów intencje, jakimi kieruję się w życiu.
Oświeć mnie, abym rozpoznał swe grzechy przeciw Tobie
i przeciwko moim bliźnim.
Abym miał odwagę uznania, że źle postępuję,
że potrzebuję zmiany postępowania, myślenia, nawrócenia.
Daj łaskę prawdziwego żalu i poprawy,
abym doznał radości Twojego przebaczenia.
Niech Twoje miłosierdzie, Boże, uleczy moje rany,
wzmocni moją wolę pełnienia Twojej woli.
Amen.

Sakrament pokuty i pojednania jest widzialnym znakiem powrotu człowieka do przyjaźni z Bogiem i bliźnim. Aby osiągnąć realny skutek tego sakramentu w uczuciu pokoju
i nadziei, należy, wzywając pomocy Ducha Świętego, jak najgorliwiej wypełnić pięć warunków dobrej spowiedzi. Oddajemy w Wasze ręce rachunek sumienia, który jest pierwszym warunkiem dobrej spowiedzi, a bez którego sakrament ten traci swój autentyczny charakter. Zdajemy sobie sprawę, że nie wszystkie pytania zawarte w tym rachunku będą zrozumiale dla każdego. W sytuacji wątpliwości i niezrozumienia warto daną kwestię poruszyć bezpośrednio ze swoim spowiednikiem.

1. Być człowiekiem
Czy i jak dbam o swoje ciało?
Czy dbam o higienę osobistą?
Czy prowadzę zdrowy tryb życia?
Jaki jest mój ubiór?
Czy i jak rozwijam zdolności, którymi mnie Bóg obdarzył?
Czy w pracy zawodowej jestem gorliwy, sumienny i chętny do pomocy?
Czy nie przywłaszczam sobie czegokolwiek z miejsca pracy?

Czy dbam o swój rozwój umysłowy?
Co czytam, oglądam w telewizji i Internecie?
Czy w moich zainteresowaniach jest miejsce na lekturę duchową, wiadomości o Kościele, prasę katolicką?
Czy dbam o bliźniego?
Czy jestem uczciwy w płaceniu podatków?
Czy stać mnie na pomoc bliźniemu?
Czy zauważam wokół siebie cierpiących, ubogich, niepełnosprawnych?
Czy z szacunkiem odnoszę się do osób starszych?

2. Być katolikiem
Czy pogłębiam swoją wiarę? W jaki sposób?
Czy wierzę, że Bóg jest MIŁOŚCIĄ?
Czy wierzę w Opatrzność Bożą nad człowiekiem?
Czy wierzę w obecność Boga w sakramentach Kościoła?
Czy w swoim życiu nie posługuję się wróżbiarstwem, różdżkarstwem, horoskopami, numerologią?
Czy wierzę w słowa zapisane w Piśmie Świętym?
Czy dbam o czystość i wrażliwość mojego sumienia?
Jak wygląda moje życie z wiary?
Jak często przystępuję do sakramentów (spowiedź, Eucharystia)?
Co jest moją motywacją spowiedzi? (nadchodzące święta, pogrzeb, chrzciny, ślub, itp., czy prawdziwa chęć pojednania się z Bogiem?)
Czy kiedykolwiek zataiłem (-łam) jakieś grzechy w sakramencie pokuty i pojednania?
Co jest moją motywacją udziału w niedzielnej Eucharystii? (nakaz Prawa, presja rodziny społeczeństwa, czy autentyczna wiara w obecność Boga w liturgii?)
Czy kiedykolwiek przyjąłem (-łam) Komunię Świętą w stanie grzechu ciężkiego?
Jak wygląda moje uczestnictwo w Eucharystii? Jak często przyjmuję Komunię Świętą?
Jak wsłuchuję się w liturgię Słowa Bożego?
Czy uczestniczę w okresowych nabożeństwach? (Droga krzyżowa, Gorzkie żale, Nabożeństwa majowe, czerwcowe, Różaniec itp.)
Jak przeżywam rok liturgiczny? (duchowe przygotowanie do Świąt Bożego Narodzenia, Wielkanocnych, udział w rekolekcjach, posty nakazane)
Jak wygląda moja modlitwa osobista? (poranny pacierz, myśl o Bogu w ciągu dnia, nawiedzenie świątyni, znak krzyża przy kapliczce, modlitwa przy posiłku, pozdrowienie napotkanej osoby duchownej, wieczorny rachunek sumienia)
W jakich okolicznościach i w jakich intencjach najczęściej się modlę?
Czy pamiętam w modlitwie o bliźnich, także tych, których trudno mi kochać?
Czy pamiętam o modlitwie za zmarłych?
Czy i w jaki sposób daję świadectwo swojej wiary?
Czy umiem się przyznać do swojej wiary wobec rodziny, przyjaciół, znajomych i obcych?

Czy drugi człowiek, patrząc na moją postawę, widzi ucznia Chrystusa?
Czy daję świadectwo wiary, nosząc medalik na piersi bądź wieszając krzyż w pokoju?
Czy stać mnie na ofiarę na rzecz wspólnoty Kościoła?
Czy potrafię stawać w obronie swojej wiary?
Czy nie przechodzę obojętnie wobec zła, które widzę?
Czy moja postawa chrześcijańska nie jest zgorszeniem dla ludzi, z którymi się spotykam?
Czy ulegając uczuciu gniewu, nienawiści, złości, nie złorzeczyłem bądź przekląłem drugiego człowieka? (początek)

3. Przygotowując się do bycia żoną, mężem

Czy znajduję czas na wspólną modlitwę, Eucharystię z narzeczonym (narzeczoną)?
Czy szukam dobrych wzorców żony, męża w Biblii i lekturze duchowej?
Czy zamieszkałem (-łam) przed ślubem ze swoją narzeczoną (-nym), narażając się na stałą okoliczność grzechu współżycia cielesnego?
Czy w decyzji tej brałem (-łam) pod uwagę niemożność przystępowania do sakramentów?
Czy liczyłem (-łam) się ze zdaniem rodziców, którzy zobowiązali się wychować mnie w wierze Kościoła?
Z jakiego powodu pragnę wstąpić w związek małżeński z daną osobą?
Czy pragnę i zachowuję czystość przedmałżeńską?
Czy rozumiem potrzebę zachowania czystości i umiem o niej rozmawiać?
Czy świadomie, wbrew nauczaniu Kościoła, nie posługuję się środkami wczesnoporonnymi bądź antykoncepcją?
Czy nie namawiam swojego narzeczonego, narzeczonej do stosowania antykoncepcji?
Czy nie dopuściłam się aborcji bądź do niej namawiałem (-łam)?
Czy swoim zachowaniem i słowami nie wystawiam na pokusę drugiej osoby?
Czy nie pobudzam swoich popędów przez pornografię?
Czy świadomie nie niszczę daru seksualności poprzez masturbację, samogwałt?
Czy zachowuję czystość umysłu, patrząc na drugą osobę?

4. Pragnę żyć w rodzinie katolickiej

Czy swoje małżeństwo i rodzinę pragnę opierać na Dekalogu i nauce Kościoła?
Czy nie przenoszę negatywnych wzorców postępowania z rodziny, w której się wychowałem?
Czy nie żywię urazy do rodziców, rodzeństwa, rodziny, przyszłych teściów?
Czy potrafię przebaczyć osobom, które mnie skrzywdziły?
Czy potrafię szczerze przeprosić i zadośćuczynić krzywdę wyrządzoną drugiej osobie?
Czy potrafię przyjąć radę i pomoc od rodziny?
Czy planuję przyjąć i po katolicku wychować potomstwo, którym mnie w małżeństwie Bóg obdarzy? (otwarcie na życie, naturalne planowanie rodziny)

.

JEZU, UFAM TOBIE

DOKUMENTY

	Narzeczony	Narzeczona
Świadectwo Chrztu Świętego		
Świadectwo Bierzmowania		
Dowód Osobisty		
Katechizacja		
Zaświadczenia z Urzędu Stanu Cywilnego		
Nauki przedmałżeńskie		

WAŻNE DATY

Sakrament Małżeństwa ……...…….. godz. ……

Protokół przedmałżeński ……..…...…….. godz. ……

Rozmowa duszpasterska ……...……...… godz. ...……

Spowiedź przedmałżeńska

1. ……. **1.** …….

2. ……. **2.** …….

SPRAWY ORGANIZACYJNE

Dekoracja Kościoła	
Kościelny	
Organista	

POJĘCIA KATECHIZMOWE

1. **Kim jest człowiek ?**
   Człowiek jest istotą rozumną stworzoną przez Boga. Składa się z ciała i duszy nieśmiertelnej. Człowiek został stworzony przez Boga po to, aby Pana Boga kochał, czcił i by, dzięki temu, osiągnął zbawienie wieczne.
2. **Jaki był stan pierwotny człowieka ?**
   Stan pierwotny człowieka był stanem świętości i sprawiedliwości. Przyjaźń z Bogiem stała u podstaw szczęścia w raju. Dzięki łasce Bożej człowiek był szczęśliwy. Żył w przyjaźni z Bogiem, drugim człowiekiem i całą naturą.
3. **Przez co człowiek utracił przyjaźń z Bogiem ?**
   Przyjaźń z Bogiem człowiek utracił przez grzech rajski.
4. **Na czym polegał grzech pierwszych ludzi ?**
   Grzech pierwszych ludzi polegał na nieposłuszeństwie Bogu. Człowiek uwierzył diabłu, który jest naszym nieprzyjacielem; a nie uwierzył Bogu, który jest naszym najlepszym Ojcem i Dobroczyńcą.
5. **Jakie skutki pociąga grzech pierwszych rodziców ?**
   Przez grzech pierwszych rodziców natura ludzka została pozbawiona świętości i sprawiedliwości oraz poddana niewiedzy, cierpieniu, panowaniu śmierci i skłonności do grzechu. To zranienie natury ludzkiej nazywamy grzechem pierworodnym.
6. **Kto wyzwolił człowieka ze stanu grzechu i na nowo połączył go z Bogiem ?**
   Uczynił to Jezus Chrystus, Syn Boży, który stał się człowiekiem.
7. **W jaki sposób Jezus Chrystus zbawił człowieka ?**
   Jezus Chrystus zbawił człowieka poprzez Krzyż, śmierć i Zmartwychwstanie.
8. **Ile ksiąg zawiera Pismo Święte i jak się dzieli ?**
   Pismo Święte dzieli się na Stary i Nowy Testament. Stary Testament zawiera 46 ksiąg, natomiast Nowy - 27.
9. **Czym jest Tradycja ?**
   Tradycja jest to ustne nauczanie powierzone przez Chrystusa Pana i Ducha Świętego Apostołom i przekazywane przez ich następców i podane do wierzenia.
10. **Co nam Bóg objawia o Sobie ?**
    Bóg objawił się jako "Ten, który jest". Jest Prawdą i Miłością.
11. **Jaka jest zasadnicza tajemnica naszej wiary ?**
    Jest nią tajemnica Trójcy Świętej: Jedynego Boga w trzech Boskich Osobach: Ojca, Syna i Ducha Świętego.
12. **Podaj streszczenie wiary w Trójcę Świętą.**
    Trójca Święta jest Jednością. Bóg jest jeden w trzech Osobach. Trzy Osoby Boskie: Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty są różnymi Osobami. Osoby Boskie nie różnią się naturą lecz relacjami miedzy sobą. Te relacje to: ojcostwo, synostwo, tchnienie brane i tchnienie dawane.
13. **Co znaczy, że Bóg stworzył świat ?**

To znaczy, że Bóg uczynił świat z niczego. Bóg nie potrzebuje materii aby coś uczynić.

14. Co to jest Opatrzność Boża ?
Boża Opatrzność wyraża się w opiece Boga nad światem. Bóg w swojej mądrości i miłości prowadzi wszystkie stworzenia do ich ostatecznego celu jakim jest zbawienie wieczne ludzi.

15. Kim są Aniołowie ?
Aniołowie są to duchy czyste (nie posiadają ciała). Posiadają rozum i wolna wolę. Cieszą się wieczną chwałą.

16. Co znaczy, że Chrystus wstąpił do nieba ?
40 dni po swoim zmartwychwstaniu Chrystus Zmartwychwstały wszedł do chwały Boga, którą zawsze miał i zasiadł po prawicy Ojca. Wniebowstąpienie oznacza wywyższenie ludzkiej natury.

17. Kiedy i po co Chrystus powróci na ziemię ?
Chrystus powróci w chwale w Dzień Sądu, na końcu świata, aby dopełnić zwycięstwa dobra nad złem.

18. Na czym będzie polegał Sąd Ostateczny ?
Przychodząc na końcu czasów, Chrystus chwalebny wyjawi zamysły serc i odda każdemu według jego czynów i według tego, na ile każdy przyjął lub odrzucił łaskę.

19. Kim jest Jezus Chrystus ?
Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem. Ma dwie natury: boską i ludzką, zjednoczone w jednej Osobie Syna Bożego.

20. Co znaczy słowo "Wcielenie" ?
W czasie wybranym przez Boga, Jedyny Syn Ojca, stał się człowiekiem nie tracąc boskiej natury, przyjął ludzką. Wcielenie dokonało się w Nazarecie w dzień Zwiastowania Pańskiego. Syn Boży zamieszkał w łonie Maryi Dziewicy. Liturgicznie obchodzimy tę uroczystość 25 marca czyli 9 miesięcy przed Bożym Narodzeniem.

21. W jaki sposób Syn Boży stał się człowiekiem ?
Syn Boży począł się za sprawą Ducha Świętego i narodził się z Maryi Dziewicy.

22. Co to znaczy, że Maryja jest Matką Bożą ?
To znaczy, że jest Matką Syna Bożego, który poprzez Nią przyjął ludzka naturę, sam będąc Bogiem. Jezus jest prawdziwym Bogiem, dlatego Maryja jest prawdziwą Matką Boga.

23. Co znaczy, że Maryja jest Niepokalanie Poczęta ?
Maryja jest Niepokalanie Poczęta, to znaczy, że od chwili poczęcia została całkowicie zachowana od skazy grzechu pierworodnego. Mówimy o Niej, że jest Niepokalana, gdyż nie popełniła żadnego grzechu podczas całego życia.

24. Czym było ziemskie życie Jezusa
Życie Jezusa było nieustannym nauczaniem. Jego milczenie, cuda, modlitwa, miłość do ludzi, szczególna troska o poniżonych i biednych, całkowite przyjęcie ofiary krzyżowej dla odkupienia ludzi, samo wreszcie zmartwychwstanie - są urzeczywistnieniem Jego słowa i wypełnieniem Objawienia.

25. Co oznacza określenie "świętych obcowanie"
Jest to łączność dusz ludzkich: wierzących na ziemi, dusz w czyśćcu cierpiących i zbawionych w niebie.

26. Co to znaczy, że Kościół jest apostolski ?
Kościół jest apostolski, to znaczy, że: a. naucza tego co Apostołowie, b. udziela tych samych sakramentów co Apostołowie, c. biskupi są prawowiernymi następcami Apostołów.

27. Jaką funkcję w Kościele pełni papież ?
Papież, biskup Rzymu, następca św. Piotra, jest głową Kolegium biskupów, wikariuszem Chrystusa i pasterzem całego Kościoła na ziemi. Z ustanowienia Bożego posiada on najwyższą, pełną, bezpośrednią i powszechną władzę pasterską.

28. Jaką rolę spełniają biskupi ?
Biskupi, jako następcy Apostołów i członkowie Kolegium, są głową widzialną Kościoła lokalnego, mają udział w odpowiedzialności apostolskiej i misji całego Kościoła pod zwierzchnictwem papieża. Biskup diecezjalny jest przedstawicielem Kościoła. Kapłani nie są przedstawicielami Kościoła ale są współpracownikami biskupa.

29. Jaka jest rola kapłanów ?
Kapłani są wezwani do tego, by być współpracownikami biskupów i wraz z nimi być odpowiedzialnymi za Kościół lokalny. Od biskupa otrzymują misję kierowania wspólnotą parafialną lub określoną funkcję kościelną. Nie mogą niczego czynić bez biskupa.

30. Jaka jest rola świeckich ?
Świeccy są wezwani do tego, by żyjąc wśród świata i spraw doczesnych, ożywieni duchem chrześcijańskim, sprawowali swoje apostolstwo w świecie.

31. Co to są sakramenty ?
Sakramenty są to widzialne znaki niewidzialnej łaski Bożej. Sakramentów, z ustanowienia Chrystusa, jest siedem.

32. Jakie są owoce sakramentu chrztu ?
Owocami sakramentu chrztu są: odpuszczenie grzechu pierworodnego i wszystkich grzechów osobistych; narodziny do nowego życia, przez które człowiek staje się przybranym dzieckiem Ojca, członkiem Chrystusa, świątynią Ducha Świętego. Przez chrzest ochrzczony zostaje włączony do Kościoła i staje się uczestnikiem kapłaństwa Chrystusowego.

33. W jaki sposób udziela się chrztu ?
Rytem istotnym chrztu jest zanurzenie w wodzie lub polanie głowy wodą z jednoczesnym wymówieniem słów:" N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego".

34. Dlaczego udziela się chrztu małym dzieciom ?
Dzieci rodzą się z upadłą i skażoną grzechem pierworodnym naturą, dlatego potrzebują nowych narodzin, jakim jest chrzest. Sakrament ten jest darem Bożym, który nie zakłada zasług ludzkich; dzieci są ochrzczone w wierze rodziców. W pierwszych wiekach chrzczono dzieci, aby nie umarły w grzechu pierworodnym (śmiertelność dzieci była wtedy bardzo duża). W Piśmie Świętym mamy przykład chrztu niemowląt (chrzest całego domu Korneliusza opisany w Dziejach Apostolskich).

35. Jakie są owoce sakramentu bierzmowania ?
Bierzmowanie udoskonala więź z Bogiem otrzymaną w sakramencie chrztu; jest sakramentem, który daje Ducha Świętego, aby w nas pogłębić łaskę dziecięctwa Bożego, zjednoczyć nas ściślej z Chrystusem, uczynić silniejszą naszą więź z Kościołem, włączyć nas

pełniej w jego misję i pomóc w dawaniu świadectwa wierze chrześcijańskiej przez słowo, które towarzyszy uczynkom miłosierdzia.

36. Kto udziela sakramentu bierzmowania ?

Szafarzem zwyczajnym bierzmowania jest biskup. Może on z poważnych przyczyn pozwolić na udzielanie tego sakramentu kapłanom. W niebezpieczeństwie śmierci każdy kapłan może udzielić tego sakramentu.

37. Jakie warunki winien spełniać kandydat do bierzmowania ?

Kandydat do bierzmowania winien wyznawać wiarę, być w stanie łaski, mieć intencję przyjęcia tego sakramentu i być gotowym do podjęcia roli ucznia i świadka Chrystusa we wspólnocie Kościoła i w sprawach doczesnych.

38. Jaki jest istotny ryt sakramentu bierzmowania ?

Istotnym obrzędem bierzmowania jest namaszczenia Krzyżmem św. na czole, którego dokonuje się, wkładając rękę na głowę wraz ze sławami: "Przyjmij znamię daru Ducha Świętego".

39. Co to jest Eucharystia ?

Eucharystia jest to prawdziwe Ciało i prawdziwa Krew Pana Jezusa pod postacią chleba i wina.

40. Jakie są zasadnicze części Mszy św.?

Obrzędy wstępne (akt żalu za grzechy); Liturgia Słowa (czytania mszalne, psalm, alleluja, Ewangelia, homilia, wyznanie wiary i modlitwa wiernych); Liturgia Eucharystyczna, Obrzędy Komunii św. i Rozesłanie (z błogosławieństwem)

41. Co się dokonuje w czasie konsekracji chleba i wina ?

Podczas konsekracji dokonuje się przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa. Pod konsekrowanymi postaciami chleba i wina jest obecny żywy i chwalebny Chrystus prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie, Jego Ciało i Jego Krew, z Duszą i Bóstwem.

42. Jakie warunki winien spełnić ten, kto chce przyjąć Komunię św. ?

Ten, kto chce przyjąć Komunię św. winien znajdować się w stanie łaski uświęcającej. Kto świadom jest popełnienia grzechu ciężkiego, zanim przystąpi do Komunii św., powinien przyjąć rozgrzeszenie w sakramencie pokuty. Przed przyjęciem Komunii św. powstrzymujemy się od pokarmów i napojów w ciągu minimum jednej godziny. Zwykłą wodę można pić.

43. Jakie są owoce Komunii św. ?

Komunia św. pogłębia jedność z Chrystusem, odpuszcza grzechy powszednie i zachowuje od ciężkich oraz umacnia więź z Kościołem, Ciałem mistycznym Chrystusa.

44. Czym jest małżeństwo chrześcijan ?

Jest wyniesieniem do godności sakramentu przymierzem, poprzez które mężczyzna i kobieta tworzą wewnętrzną wspólnotę życia i miłości.

45. Jakich łask udziela sakrament małżeństwa ?

Sakrament ten daje małżonkom łaskę kochania się miłością, którą Chrystus umiłował Kościół, umacnia ich nierozerwalną jedność i uświęca na drodze życia wiecznego.

46.Czym jest łaska Boża ?

Łaska jest Bożą pomocą, abyśmy byli zdolni do wykonania jakiegokolwiek uczynku, który chwali Boga, np. do modlitwy czy służenia bliźnim. Łaska Boża może być uczynkowa lub uświęcająca.

46. Co to jest łaska uświęcająca i uczynkowa ?

Łaska uświęcająca jest konieczna do zbawienia. Łaską jest to pomoc Boga do osiągnięcia zbawienia. Każdą pomoc można przyjąć lub odrzucić. Podobnie jest z łaską Bożą: można ją przyjąć ale, niestety, można ją też odrzucić.

Łaska uczynkowa jest to pomoc Boża do spełniania dobrych uczynków.

47. Czym jest grzech ? Czym jest grzech śmiertelny ?

Grzech jest to świadome i dobrowolne nie zachowanie przykazania Bożego lub kościelnego. Świadome czyli: wiem co robię. Dobrowolne: chcę to uczynić 9niek mnie nie zmusza). Grzechem jest też zaniedbanie dobrego. Grzech śmiertelny (ciężki) jest świadomym i dobrowolnym naruszeniem przykazania Bożego lub kościelnego w rzeczy ważnej. Na przykład w sytuacji w Polsce: świadome i dobrowolne opuszczenie Mszy św. w niedziele z lenistwa. Po popełnieniu grzechu śmiertelnego nie wolno przystąpić do Komunii św. bez żalu i spowiedzi świętej. W przeciwnym razie doszedłby jeszcze cięższy grzech: świętokradzko (czyli niegodnie) przyjęta Komunia św.

48. Czym jest niebo ?

Niebo jest ostatecznym spełnieniem najgłębszych pragnień człowieka, stanem najwyższego i ostatecznego szczęścia, pełnego zjednoczenia z Trójcą Świętą, Maryją Dziewicą, aniołami i świętymi wszystkich czasów.

49. Czym jest piekło ?

Piekło jest stanem ostatecznego i wiecznego nieszczęścia (potępienia) na które sobie człowiek sam zasłużył i je wybrał. Człowiek jest istotą rozumną i wolną i dlatego może wybrać Boga lub życie i wieczność bez Boga. Właśnie ta wieczność bez Boga jest piekłem.

50. Co to jest czyściec ?

Jest to stan oczyszczenia z grzechów lekkich lub nie odpokutowanych po śmierci. Na przykład jeśli ktoś wyspowiadał się sama śmiercią ale żywił jakąś nie przyjaźń do bliźniego swego: nie wejdzie do nieba aż nie przebaczy z serca swego bliźniemu. Czyściec skończy się z chwilą ostatecznego przyjścia Chrystusa na końcu czasów.

Parafia Rzymskokatolicka pw. Macierzyństwa N.M.P.
adres: Dziekanowice 7, 32-410 Dobczyce;
tel. +48 12 271 13 14
e-mail: parafia@dziekanowice.pl; www.dziekanowice.pl